Hans Bergström: Migrationsuppgörelsen, kaos i rättsstaten

Införd i Dagens Samhälle, 10 mars 2011

(Not: Tidningspdf eller onlinesida finns inte. Nedan är den text Hans Bergström skickade in till tidningen och som sedan fördes in.)

Veckans uppgörelse mellan Alliansen och Miljöpartiet om invandringspolitiken inbjuder till att travestera CH Hermansson: ”Någon jävla ordning måste råda i ett land”.

I fortsättningen ska några myndigheter, polis och migrationsverk, se till att personer som meddelats beslut om avvisning eller utvisning lämnar landet. Ty ”det är viktigt med ett tydligt avslut”, står det i överenskommelsen. ”Om så krävs med tvång.”

Samtidigt ska andra myndigheter, landstingen inom vården och kommunerna vad gäller skolan, få till uppgift att sabotera polisens verkställighet. Barn till ”gömda familjer” ges rätt att gå i skola. Skolan måste veta var den kan nå föräldrarna. Men kommunerna ska hålla det hemligt för polisen. I stället inskolas barnen i det svenska samhälle som familjen enligt lagakraftvunnen dom är skyldig att omedelbart lämna.

Tala om kaos i rättsstaten.

Svenska medborgare som bor utomlands har inte rätt till subventionerad vård i Sverige. Vi får betala för oss om vi behöver vård under besök i Sverige. Men personer från utomeuropeiska länder som inte ens har getts rätt att vistas i Sverige, de ska nu erbjudas vård som betalas av de svenska skattebetalarna. ”Hur avancerad vård?”, frågades socialminister Göran Hägglund på presskonferensen. ”Det avgörs av diagnosen”, blev hans svar. Det rör sig alltså inte enbart om akutvård, där läkaretiken träder in, utan om all typ av sjuk- och tandvård som en person kan behöva. ”Vilka ska omfattas”, blev nästa fråga. Svar: ”Min utgångspunkt är att alla människor har rätt till vård.” Vad Hägglund här talar om är inte en vård där sjukhuset tar betalt, som av svenska medborgare på besök, utan fullständig skattebetald vård till utländska medborgare som inte ens har rätt att vara i Sverige. Landstingen kommer säkerligen att skicka räkningen till staten.

Om partierna bakom uppgörelsen anser att även de som i dag får nej på sin ansökan till migrationsverket bör få stanna i Sverige finns det en enkel lösning: ändra lagen så att alla i hela världen kan få bosättningstillstånd i Sverige och ta del av det svenska välfärdsystemet. Att behålla en reglerad invandring men i praktiken hindra verkställigheten av nej-beslut är däremot en ohållbar väg framåt.

Hur kunde det bli så konstigt? Det är ingen hemlighet att såväl statsminister Fredrik Reinfeldt som vice statsminister Jan Björklund har en annan åsikt än den som står i överenskommelsen. Men Björklund har fått böja sig för snällism-falangen i sitt eget parti,

företrädd bland annat av två av hans ministrar, Erik Ullenhag och Birgitta Ohlsson. Reinfeldt har känt tryck att hålla ihop Alliansen genom att gå ett pressat Kd, delvis även C, till mötes. Parlamentariskt har det därtill funnits en poäng i ett fast samarbete med Miljöpartiet. Ingen kan nu anklaga statsministern för att anpassa sig till Sverigedemokraterna. Detta motiv gjorde han också helt klart. ”Vi stänger dörren för inflytande för SD”.

Problemet med denna typ av tänkande är att det bortser från såväl verkligheten som väljarna. Verkligheten är att invandringen från särskilt Afrika, ungefär tredubblad sedan 1990-talet, har totalhavererat. Endast 20 procent av somalier i Sverige har arbete, enligt en studie från Linköpings universitet. Från denna situation ska antalet utomeuropeiska invandrare nu öka ytterligare, enligt vad som sades vid den gemensamma presskonferensen.

Vad gäller Sverigedemokraterna minskar deras inflytande förvisso över denna del av politiken i riksdagen. I gengäld torde uppgörelsen garantera att SD vinner ytterligare röster och mandat i nästa riksdagsval.

Hans Bergström